

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

„Soča“ . . . 10 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriskem in Gradiškanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštah zvez“. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

nahaja v Gosposki ulici št. 7 Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravištvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin, 2-krat 14 vin, 3-krat 12 vin, vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin, vrsta. — Za obliko in vsebino oglosov ljudskanimo vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Obrambni tečaj v Ljubljani.

V soboto se je vršil v Ljubljani napovedani obrambni tečaj.

Prvič je stopil ta dan „Manjšinski odsek“ slov. akad. društva „Adrije“ pred javnost, hoteč zanesti tako zanimanje in misli za narodno obrambo med širše kroge in tako pridobiti novih delavcev v tem težkem boju za narodne pravice.

Zanimivo je, da se je ideja, prirediti obrambni tečaj, porodila ravno med praškim dijaštvom, ki je že edenkrat krepko sodelovalo pri reorganizaciji družbe sv. Cirila in Metoda, ki je povzročila novo življenje v tej važni slovenski organizaciji. V mnogih stvareh so nam bili Celni učitelji in tako so nam tudi v narodni obrambi.

Obrambni tečaj je otvoril dr. Žerjav, ki poudarja pomen manjšinskega dela. Imenjuje predsednika eksekutive g. Šemurova predsednikom tega tečaja. Ta pozdravi vse navzoče ter podeli besedo prvemu predavatelju.

Nato je predaval o

Ljudskem štetju.

F. R. K. o. Ljudsko štetje, ki se vrši v začetku meseca prosinca prihodnjega leta, je za Slovence velike važnosti. Slovenski narod si bode zopet sam odločal usodo za cela desetletja, radi tega je treba temeljite priprave, da se ne bodo vršile nasilnosti kakor pri prejšnjih štetjih. Absolutistična vlada in v terezijansko-jozeфинskem duhu vzgojena birokracija so dolga desetletja vladala slovenski narod ter mu odrekli vsako pravico do obstanka. Avstrija bi morala postati popolnoma nemška država. Nemci so si priporili večino ter so dolgo odločali o usodi slovanskih narodov v Avstriji. Pri starejših ljudskih štetjih v Avstriji se na narodnost ni oziralo, ker ni bilo to po naziranju takratnih vodilnih krogih v interesu države. Šele po petrogradskem kongresu l. 1872. se je začelo popisovati tudi narodnost in sicer v Avstriji, kjer je bil prvotni fran-

coski tekst na pritisk Nemcev nalašč slaboprestavljen, na podlagi občevalnega jezika, kar je zelo koristilo Nemcem, ki so na račun Slovencev s tem zelo povečali svoje število.

Uradno ljudsko štetje se vrši v Avstriji na podlagi državnega zakona od dne 12. junija 1869., ki obstoji iz 5 odstavkov, kateri določajo, kdaj se ima štetje vršiti in iz predpisa v 35 paragrafihi, kateri določajo kako se ima popisovanje vršiti. Naposled poudarja pomen privatnega ljudskega štetja.

Pri debati omenja g. Beg, da je dolžnost slov. časopisja, da stori pred ljudskim štetjem svojo dolžnost, da poduči ljudstvo o pomenu ljudskega štetja. Gosp. Mačkovšek omenja, da uradi sami ne vedo kaj je občevalni jezik in da ga moramo smatrati za materinski jezik. G. Fux omenja, da je treba osrednjega odbora, ki bi vodil celo akcijo pri ljudskem štetju. G. Brunčko omenja, da igra pri ljudskem štetju veliko vlogo pangermanizem, ter da je občevalni jezik vpeljan v Avstriji samo vsled pritiska Nemcev. Omenja privatno ljudsko štetje, ki ga naj izvedejo lokalni faktorji. G. Podkrajšek navaja slučaje iz Istre, ker se je občevalo v treh jezikih; kateri se naj navede kot občevalni jezik je sporno. G. Šemrov navaja, da bi morala potovalna učitelja prevzeti vodstvo za akcijo pri ljudskem štetju.

Izseljevanje

Poročevalec Mačkovšek:

Od polovice preteklega stoletja se avstrijski Slovani relativno dvigajo (57.18% do 60.40). Nemci nestalno padajo (36.12 do 35.78), specialno mi Slovenci gredo stalno navzdol (6.10 do 4.65). Na Koroškem nazadujemo 1880 celo absolutno, tukaj so temu krive velike izpremembe na narodnostni meji (celovška okolica z mestom pomembena); na Štajerskem se meja tako ne izpreminja, padli smo pa vključno temu z 36.16 na 31.18. Dalo bi se sklepati, da smo bili Slovenci manj plodovitni. Na Štajerskem imajo Slovenci

več novorojencev (39.535) kakor dvakrat večje število Nemcev (39.407).

Izseljevanje je torej tista rakana na slovenskem telesu, ki nam jemlje toliko sile. Štajerska je tipična slov. provincija. Ekspanzivnost Slovencev je radi večje plodnosti in slabjšega gospodarskega položaja večja od one sosedov. Danes nimamo na vsem Slovenskem pokrajine, kamor bi šel tok tujcev naravnim potom. Mi pa silimo na jug in sever. Radgonsko in lipniško okrajno glavarstvo imata več slovenskih priseljencev kakor nemških. Pri notranjem priseljevanju in odseljevanju imamo razločevati dva načina: priseljenici ostanejo kmetje ali pa priseljenici se poproletarijo v mestih; prvi slučaj opazujemo na Kočevskem in če svoje ljudi ohranimo Slovenstvu, bo kočevski otok kmalu raztrgana cunja; tudi v okolici Radgone prihajajo posestva v roke slovenskih Prekmurcev in ta tok moramo izkoristiti. — Dokazati se pa da, da tvorijo slovenski priseljenici v Ptuj, Celju, Mariboru, Gorici večino nad drugimi, v Trstu imamo lahko slovansko večino, Celovec in Gradec dobijo lahko častne in močne naše kolonije, kajti v Ptuj živi 63.12% ljudi, ki imajo domovinsko pravico v slovenskih krajih (še prave meščane štejeemo k Nemcem). V Celju je 69.63 takih, v Mariboru 71.03, v Celovcu 31.78. Gorica pa imajo zelo visoko število pravih Goričanov, vendar je priseljencev iz laških glavarstev 1824, dočim je slovenskih 5406. Nimamo torej vzroka nad temi mesti obupavati, naša so, ako le hočemo, in to moramo hoteli, ker tvorijo hrbišče vsem tujčevim napadom, naše geslo je torej: Na mesta!

K besedi so oglašili g. Brunčko, ki poudarja veliko nevarnost, ki preti slovenskemu narodu v izseljevanju. Potrebna je organizacija, ki bi izseljevanje vodila in nadzirala. Pri notranjem izseljevanju bi vršili važno nalogo lokalni narodni sveti, ki bi imeli nalogo, da nadzorujejo gibanje Nemcev v dotičnem okraju.

G. Prekoršek omenja izseljevanje slovenskih delavcev v industrijska mesta

na Zg. Štajerskem, zlasti v Gradec, ki pa niso nič organizirani, in radi tega ne moremo na nje računati, ker so od nas popolnoma ločeni. Moramo priti do prepričanja, da je narodno-izobraževalno delo v podružnicah najbolj važno, kajti s tem si vzgojimo ljudi, ki ostanejo zvesti svojemu narodu. V zadnjem času se je začelo z organiziranjem naših delavcev in obrtnikov, katerih živi veliko število v popolnoma pomembnih krajih. G. Mačkovšek poudarja pomen organiziranja Slovencev na Zg. Štajerskem, kajti ta mora biti Slovenski, ako hočemo živeti. G. Beg opozarja na terorizem Štajerskih Nemcev in na pomen novega društva „Braničor“, ki bode imel zelo važno nalogo pri narodno-obrambnem delu.

(Konec pride).

Tovariši abiturijenti!

„Slovenija“, 41letno akademično društvo, se obrača do Vas, vabeč Vas v svoje okrilje. „Slovenija“ je tisto torišče, kjer so se vežbali in vzgajali najrazboritejši slovenski možje, v „Sloveniji“ se je sploščelo že toliko zdravih in plodonosnih stremiljenj v Slovence. To je neovrgljiv dokaz, kako vedno hrepeli „Slovenija“ kvišku, kako vsestransko stremi za napredkom. Druga komponenta njenega življenja pa je neodvisnost, ki si jo je „Slovenija“ ohranila dozdaj neomejeno. Prosta in svobodna kritika, stremljenje po vsestranskem razvoju, oko vprto v najvišje cilje — to so stebri, na katerih stoji, na katere zida „Slovenija“.

Tovariši! Tisti, ki stremite brez oziroma na levo in desno za najvišjimi smotri — resnico in pravico — pridružite se nam! V naši sredi najdete tovariše in svetovalce, somišljenike in sobojevnike. — „Slovenija“ Vam nudi v svoji bogati čitalnici in knjižnici, v kateri se nahajajo obilni dokumenti človeške kulture ter vsa slovenska znanstvena in leposlovna dela, obilo prilike in netiva za splošno in strokovno izobrazbo.

Kapitan Hatteras

ali

Angleži na severnem tečaju.

Francoski spisal Jules Verne. — Prevel O. I.

(Dalje).

IV

Zadnji strel smodnika.

Johnson je pripravil v stanovanju kotichek tudi za pse, ki so bili vsi izmučeni od naporov; kadar je dovolj mehkega snega, se živah lahko vanj zarijejo, kajti sneg jim ohranja naravno toploto; toda v mrazu 40° bi bile uboge živalice v kratkem zmruzele.

Johnson, ki je sploh znal pse urediti, jih je poskusil hraniti s črno toliščo tuhtja, ki je potniki nikakor niso mogli uživati, in na njegovo veliko začudenje so psi hlastno segali po nji; ves iznenaden pove to stari mornar doktorju. A doktor se temu ni čudil; vedel je, da se v severni Ameriki konji hranijo zlasti z ribami in če prija konjem kaj takega, ki so po naravi ustvarjeni za rastlinsko hrano, mora tem bolj prijati psom, ki žro vse od kraja.

Četudi so bili neizrekljivo izmučeni od petnajst milj dolgega pota in jih je že na moč spanec silil, je vendar hotel doktor svojim sopotnikom še pojasniti, kako stvari pravzaprav stoje, ne da bi jim kaj prikrival.

„Sele na dvainosemdesetem vspretniku smo in živeža nam vsak čas zmanjka,“ jih ogovori.

„Iz tega sledi, da ne smemo izgubljati dragega časa,“ de Hatteras, „močnejši bodo vlekli slabše za seboj.“

„Ali sploh dobimo ladjo na označenem kraju?“ tarna Bell, ki je bil že od naporov popolnoma potrt.

„Čemu o tem dvomiti?“ mu ugovarja Johnson, „saj gre Amerikancu ravno tako za kožo kot nam.“

Da se še bolj prepriča, hoče doktor še enkrat izprašati Amerikanca, ki je že lažje govoril, četudi s slabim glasom; a ta le še zopet potrdi vse prejšnje podrobnosti, da se je ladja razbila na granitnih tleh, da se ne more več nikamor ganiti. in da se nahaja ob 120° 15' dolžine in ob 83° 35' širine.

„O njegovi trditvi ne morem več dvomiti,“ reče doktor, „ne gre se več za to, da najdemo ladjo Porpoise, marveč da pridemo do nje.“

„Koliko živeža je še?“ praša Hatteras.

„K večjemu za tri dni,“ odgovori doktor.

„Torej moramo priti tja v treh dneh,“ dé odločno Hatteras.

„Seveda, in če se nam posreči, se ne bomo mogli ravno ponašati s tem, ker nam dela vreme pri tem največjo uslugo. Sneg nam je dal štirinajst dni odloga in sani so krasno drčale po trdem ledu! Oh, da ni na njih dve sto funtov živil! Psi bi še vseeno lahko vlekli. Toda kar ni pa ni.“

„Ali se ne bi mogli okoristiti s par streli, ki jih še imamo?“ de Johnson; „malo spretnosti in sreče, pa pojde! Če nam pade v roke en medved, pa smo preskrbljeni s hrano za ostalo potovanje.“

„Brez dvoma,“ pritrdi doktor, „a te živali so jako redke in plašne; in potem je treba tudi pomisliti, da oko ravno takrat odpove in se roka stresé, kadar je od enega strela odvisno kaj važnega.“

„Pa vendar vi znate dobro meriti,“ de Bell.

„Da, kadar ne odvisi južna štirih ljudi od tega, kako bom jaz meril. Pa vseno, če se ponudi prilika, bom storil, kar znam. Med tem pa, prijatelji, se zadovoljimo z borbim koščkom pemmikanu za večerjo, skušajmo zaspati in ko se zdani, se odpravimo zopet na pot.“

Vsled prevelike utrujenosti hitro pozabijo na vse mogoče misli, ki so jim rojile po glavi, in v malo trenutkih so vsi smrčali v trdem spanju.

Drugo jutro Johnson zgodaj zbudi svoje sopotnike, naprežejo pse in jo mahnejo zopet dalje proti severu.

Nebo je bilo veličastno, ozračje čisto in mraz zelo hud; ko se je solnce prikazalo izza obzorja, se je videlo kakor podolgovata elipsa, katere vodoravni premer je bil vsled lomljenja žarkov dvakrat tako velik kakor navpični; s svetlimi, a mrzlimi šopki žarkov je obsevalo ledeno plan. Da se je vsaj svetloba zopet vrnila, če že tudi ne toplota, jim je delalo veliko veselja.

Doktor se je po eno ali tudi po dve milj oddaljeval s svojo puško v roki, ne mene se za mraz in za samoto; prej pa je natanko pregledal, koliko strelivne robe še ima na razpolago; samo za štiri strele smodnika in tri kroglice mu je še preostajalo in nič več. Bilo je vse premalo, če se pomisli, da pade močna in krepka žival kakor je severni medved šele pri desetem ali dvanaštem strelu. Sicer pa doktorjeva častihlepnost niti tako daleč segala ni, da bi bil hotel dobiti v roke tako strašno zver; zadovoljil bi se bil s par zajci in z dvema ali tremi lisicami.

Toda če je tega dne opazil kaj teh živali, se jim ali ni mogel približati, ali pa ga je zmotilo lomljenje žarkov, da je zgrešil svoj strel; tako je prišel ta dan brez haska ob en strel in ob eno kroglico.

Mladi tovariši! Koliko Vas je jasne glave, trdne volje ter mladega, navzgor strmečega poguma — v okrilje »Slovenije«! Vi poskrbite, da bo »Slovenija« še nadalje tisti vrelc, iz kojega potekajo najboljše moči, tisto žarišče, iz kojega se iskro najsvetlejših idej!

Za odbor »Slovenije«:
Mirko Černič, t. č. predsednik.
Albrecht Fran, t. č. tajnik.

„Primorski list“ in kolonstvo.

»Primorski List« od 7. t. m. se zgraža nad veleposestniki iz Furlanije, ker sklicujejo shod v Gorico v nedeljo dne 10. t. m. radi kolonskega vprašanja, posebno pa ga boli dejstvo, da sem pri tem tudi jaz soudeležen.

Ta naivnost »P. L.« je res obudovanja vredna!

Kot veleposestniku in tajniku društva slov. veleposestnikov mi pritiče, vsaj jaz sem tega skromnega mnenja, toliko pravice in prostosti, da se smem zavzeti za varstvo gospodarskih interesov veleposestnikov.

Koga je pa vprašal dr. Pavlica in poslanec Fon za dovoljenje, prirejati shode v Brdih in ščuvati (vsaj uspeh shodov mi ta izraz dovoljuje) kolone proti veleposestnikom?

In kaj se namerava v nedeljo sklepati in kaj se je vže 30. p. m. med veleposestniki slov. dela dežele sklenilo?

Upravičen protest proti govoru dvorn. svetnika Schullerna, ki ga je imel na Dunaju v društvu »Freie Vereinigung für staatswissenschaftliche Fortbildung« in v katerem slika veleposestnike na Goriško-Gradiščanskem tako, da dobi nepoznavalec razmer utis, kot da bi bili veleposestniki na Goriškem sami odedrli in pijavke revnega ljudstva.

Nadalje se zahteva ponovno nepristransko proučevanje kolonskega razmerja v deželi ter prikritje postav na podlagi sedanjih običajev in navade, kjer naj bode za gospodarja in kolona onemogočeno izkoriščanje in vsaka zloraba, ob enem pa pripuščena potrebna prostost za določevanje medsebojnega praktičnega razmerja.

Z eno besedo: hoče se pametno in pravično rešitev kolonskega vprašanja.

Zakonski načrt, kakoršen je bil v posebni komisiji v pretresavanju, je tak, da se je izjavil zastopnik furlanskih kolonov, inteligenčen kolon, v dotični komisiji, da bi ga koloni odločno odklonili, ako bi ga prav proučili.

In veleposestniki naj bi dopustili, da bi tako skrpucalo, ki bi bilo v kvar njim samim in še več kolonom, da bi to dobilo sankcijo?

»P. L.« pozivlje veleposestnike, naj zaupajo njemu, oziroma katoliškim

možem, češ, oni bodo vže pravično stvar rešili.

V tem oziru bi lahko lepo pesem zapel, kako znajo »katoliški močje« deliti pravice, kjer ne gre za njih žepa, in kako, ko gre iz njih žepa; toda za sedaj zadovoljujem z javno, da hočem tudi biti zaven in opozoriti, ko se ponekod v koloni na t. m. v tem ni vsake veleposestnik in posestnik pritrati, če je to t. m. prav ali ne.

Franc Kocjančič

Tovariši abiturijenti!

Te dni zapirajo šole in stopne v svet. Siroko so vam odprta vrata na vse strani. Odločite se morate, kam se obrnete sedaj. Slišati in čitati ste o boju za slovensko vselilnišče; zgodovina boja za našo univerzo je pokazala, da je dijaštvo samo važen faktor v tem boju. Da pa celo zadovo dobro in uspešno osnujemo, je neobhodno potrebno, da se slovensko dijaštvo kolikor mogoče koncentrira v enem mestu. In da je za to v sedanjem času najprimernejše mesto Praga, o tem se boste lahko sami prepričali. Vabimo Vas prijazno v našo sredino. Na eni strani imate v naši »Zvezi« bogata sredstva na razpolago, da se izobražujete v vseh posebnostih za Jugoslovane važnih zadevah. Imate za to na razpolago krasno knjižnico, časopise in revije v slovenskem, češkem, hrvaškem, srbskem in nemškem jeziku. Na drugi strani najdete med nami odkritosrčne tovariše, ki vam bodo šli z nasveti in dejansko povsod na roko. Tu v Pragi se boste tudi sami prepričali, kako silna je slovanska kultura in kako malo je v tem pogledu resnice v različnih tujih nam knjižah in časopisih. Pridite torej v Prago, v slovansko središče v pravem pomenu besede in črpaite tu sil za nadaljni boj, za nadaljno življenje.

Združena jugoslovanska društva v Pragi: »Hrvat«, »Ilirija«, »Šumadija«. Za hrv. akad. dr. »Hrvat«: B. Giunio, t. č. predsednik. Za slov. akad. dr. »Ilirija«: Milan Bogataj za t. č. predsednika. Za srbsko akad. dr. »Šumadija«: Škerovič.

DOPISI. Iz goriške okolice.

Iz Dornberga. (Proč od klerikalne banel). — Pretekle spomladi je bila v Budinovem skednju katoliška veselica pod komando Lovreta Točobrana. Kot bivši njegov pristaš sem čutil tudi jaz pritisk njegove trde volje in zato sem se udeležil tudi jaz komedije na katoliški podlagi. V spominu mi je še sedaj, kako se je nekrščansko hujskalo in dražilo ljudstvo na odpor proti liberalcem. Na koncu komedije pa je nastopil glavni komedijant,

predsednik neizobraževalnega društva, ki je jako hudo govoril, pa ne proti Lahom ali Nemcem, pač pa proti svojim sobratom, sovaščanom, ki so boljšega prepričanja in boljšega življenja nego on. Upil je nekam tako le: »Proč od zapeljivcev, proč od brezvercev, vsi pod našo, nedolžno belo zastavo«.

Ali o joj! Ozenj v strehi! Tistega navdšenega govornika za »belo zastavo« so nekoliko dni kasneje povabili na neko gostovanje, kjer ni bilo ne pečenk, ne šampanjca, pač pa prisilna, ostra izpoved, ki je pa še brez prave odveze in pokore! Za glavo smo se prijemali svojim usedom nismo verjeli, da bi se moglo pri nas kaj takega goditi in to pa še posebno v stranki samih svetnikov! Mislim sem si, če so stebri našega Lovreta v taki čudni luči, no potem lepa hvala za tako družbo, sveta ježa me je preletela, oskrumba našega Dornberga me je spekla v dušo, zasramoval sem se hinavske družbe, pomislil ter odločno obrnil hrbet narodnim in verskim pohujšljivcem, od katerih sem se poslovil s krepkim in opravičenim: »Sram vas bodi!«

Lahko rečem, da pred Bogom in pred ljudmi se počutim prav zadovoljnega, od kar nisem več pod trdo in uničevalno Lovretovo komando! In ker je danes vsak rad pri kaki stranki, povrnil sem se zopet k pravi narodno-napredni stranki na Goriškem.

Kot tak poročam danes, da bo v nedeljo v Dragi, oddelku dornberške občine, zopet Lovretova komedija in to na pravi katoliški podlagi! Hujskalo se bo na sovražstvo in na še večji domači razkol! Morda bo umes padla na videz tudi kakšna moška beseda, morda se bo zopet klicalo pod belo zastavo, a takim farizejskim zapeljivcem nič ne verujte! V ustih je grozna gorečnost in grozen ropot za vse dobro, ali ves ta humbug jim služi le kot plašč, pod katerim se skrivajo le podli sebični nameni in vsakovrste zlobne nakane! — Draga je res prava »draga« opravičljivost, zapravljivost, pijančevanja in vsakovrstnih razuzdanosti. Hudobni dopisnik v »Goričici« je pred časom blatil napredne fante ter svaril stariše, naj ne puščajo med nje svojih hčera. To je bil pravi hinavski manever, jaz pa odkrito in na podlagi žalostnih dejstev pa opravičeno kličem vsem krščanskim starišem, naj le ne samo deklet, pač pa naj tudi svojih sinov ne puščajo na podobne katoliške komedije in ako hočemo biti gotovi, da se kaj posebnega ne zgodi, rotim naše slavno županstvo, naj skrbno zastraži vse skrivne kote v Dragi, da se kje ne bo

Ti pa dornberško ljudstvo, spametuj se in ne deri za Lovretovo in njegovimi pajdaši v lastno nesrečo, iz katere se težko še kedaj izkoplješ!

Iz sežanskega okraja.

Iz županije Velikirepen. — V torek se je vršila v naši županiji občinska volitev. Zmagali so kandidati narodno-napredne stranke v vseh treh razredih. — Slava vrlim volilcem!

Družba sv. Cirila in Metoda.

Kobarid. — Kobariški podružnici sv. C. in M. so darovali za Goriški paviljon gg. Umek 3 K; po 2 K: Zgonik Josip, Gabršček Marija, Miklavič Olga, Uršič Jožef, Stres Franciška, Miklavič Albin, Frandolič Olga, Bogataj Vilma, Uršič Jožef; p. 1 K: Gruntar Ivan, Volarič Ludvik, Miklavič Anton, J. Umekova, Rakušček Jožef, Bogataj Fran, Koren Ivan, Gričič Kat. — Šalame so darovali gg.: Gruntar Terezija, Kalan Marija, Drešček Amalija, Juretič Karolina, Mašera Ljudmila, Kodeli Ivan, Miklavič Mimi, Miklavič Rozalija, Gričič Kat., Skočir Marija. Danje so darovali gg.: Dr. Več posodice za med in sliko Krnsko Jezero, Uršič Amalija 12 lončkov medu, Marija Gruntarjeva 2 škatli »Dam«, Devetak Marija steklenico rum, Šterman Marija steklenico »Malaga«, Gruntar Marija steklenico »Refoška«, Komar Marija 2 škatli sardin, Bergman Terezija 5 narodnih znakov, Cuik Marija 2 kosa čokolade.

Vsem gg. darovalkam in darovalcem: srčna hvala! — Posebno se zahvaljuje podružnica še marljivim nabiralkam darov gg. Gabršček Mariji, Frandolič Olgi in Stres Franciški. — Podružnica sv. C. in M. za Kobarid.

Iz Solkana. — Podružnici družbe sv. C. in M. v Solkanu so došli sledeči darovi: Od g. Alojzija Poberaj 5 K; g. Katarine Šuligoj 5 K; g. Buttignaschi-ja 2 K; g. Petra Perko 1 K; Pevskega zbora Solkanskega 9 K 70 h. Srčna hvala darovalcem!

V Sežani bo v nedeljo 10. t. m. velika vrtna veselica v proslavo 25-letnice družbe sv. Cirila in Metoda, in sicer na čarobno razsvetljenem »Lužišču«. Sodelovalci bodo društva iz Štorij, z Opčin, iz Kazelj, iz Vel. Repna, iz Orleka, iz Sežane. Prosta zabava, ples, srečkanje, zrakov, pečenje jančka na ražnju, umetni ognji. Svirala bo Sokolska godba iz Buzeta. Začetek ob 3 1/2 uri popoldne.

Obeta se krasna veselica v Sežani.

Iz Ajdovščine. Dne 10. t. m. ob 4. uri popoldne priredita »Ženska in moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda« v Ajdovščini veliko ljudsko veselico na prostem v proslavo 25-letnice naše šolske družbe. Na vspeh so: godba, srečkanje, nastop Sokola, ples in druge zabave. Na veseljenem prostoru se bodo nahajali paviljoni podružnic z Brji, Lokavca in Ajdovščine. Ker obeta biti ta veselica pravi narodni praznik, vabita k obilni udeležbi odbora.

(Dalje v prilogi).

Njegovi tovariši so se kar tresli od veselja, ko so zaslišali pok, a opazili so, kako doktor prihaja s povešeno glavo; ne besedice niso zini! o tem in zvečer so še po navadi utaborili in ulegli, zadnji dve četrtinski merici hrane pa so odložili in shranili za naslednja dva dneva.

Naslednjega dne so vedno težavneje potovali; niso več korakali marveč vlekli se kakor megla. Psi so bili že požrti celega morskega psa z obistni vred in sedaj so glodali jermenje na svoji tovarni opravi.

Nekaj lisic je dirjalo mimo sani v precejšnji razdalji, doktor jih je zasledoval, zgubil se en strel zastoj in sedaj si ni upal več žrtvovati svoje zadnje kroglice in predzadnjega strela smodnika.

Zvečer so se zgođaj ustavili; potniki niti za korak niso mogli več dalje, dasi je veličastna severna zarja še lepo razsvetljevala pot. Zadnja večerja, ki so jo použili v nedeljo zvečer pod ledenim šotorom, je bila kaj žalostna. Če se nebo ne usmili nesrečnejšev in ne poskrbi na kak način zanje, so izgubljeni.

Hatteras ni govoril, Bell niti mislil ni več, Johnson je premišljal, a doktor pa še ni obupal.

Johnsonu pride na misel, da izkoplje nekaj pasti za lisice; a ker ni imel nikakega vabilnega sredstva, ki bi ga položil vanje, pač ni pričakoval mnogo uspeha od svoje iznajdbe; in res, ko gre jutraj gledat, pač opazi sledi lisic; a nobena se ni dala ujeti v nastavljeno past.

Ko se ves potrt in prevaran vrača, zapazi velikanskega medveda, ki je vohal za sanmi in šel za njimi od oddaljenosti k večjemu petdeset sežnjev. Johnson je bil popolnoma prepričan, da mu je božja previdnost poslala to žival, da jo ustrel, hitro smukne po doktorjevo puško, ne da bi poklical svoje tovariše in se približa medvedu od strani. Ko pride dovolj blizu, nastavi svoje orožje proti medvedu; a ravno ko hoče prišiniti na petelina, se mu roka strese; velika rokavica je bila temu kriva. Hitro jo sname in zgrabi drugič bolj krepko za puško. A v tem hi-

pu se mu izvije iz prsi bolesten krik; koža na prstih se mu je kar užgala in ostala na mirzi puški, ki mu je padla iz rok in spustila zadnjo kroglo v brezdanji prostor.

Ko doktor začuje pok, priliti koj na mesto; vse mu je jasno; videl je, kako se žival zložno umiče in beži. — Johnson pa obupa in ne misli več na svoje bolečine.

»Jaz sem res pravo ženšče!« tarna nestrpno, »otrok, ki ne prenese najmanjše bolečine. Pa jaz, jaz, tak starec!«

»Hitite nazaj, Johnson, zmrzali boste, glejte, roke imate že bele! hitro! hitro!«

»Jaz nisem vreden vaše »skrbnosti!« odgovarja stari mornar, »pustite me.«

»Hitro, hitro pojdite in ne bodite svojeglavni; pojdite torej, da ne bo prepozno!«

Doktor kar s silo vleče stari mornarja pod šotor in mu potopi obe roki v vodo, ki je pri peči sicer ostala tekoča, dasi mrla; kakor hitro Johnson vtakne svoji roki v njo, se v hipu vsa strdi in zmrzne.

»Vidite, kako skrajna sila je že bila, sicer bi bil vam moral roki odsekati,« reče doktor.

V eni uri je izginila vsa nevarnost, a ne brez truda, skrbno ga je moral doktor drgniti, da je oživil tok krvi. Tudi ma je doktor svetoval, naj se varuje peči, kajti toplota povzroča bolečine v takem slučaju. — To jutro niso imeli zajuterk. Pemnikana in nasoljenega mesa ni bilo več in tudi ne koščka prepečenec. Samo pol funta kave so še imeli. Zadovoljiti so se morali z vročo pijačo in so se odpravili dalje.

»Nobenih sredstev več!« toži Bell Johnsonu z neizrekljivim izrazom obupa na obrazu.

»Zaupajmo v Boga; vsemogočen je in nas lahko reši,« ga tolaži Johnson.

»Oh, ta kapitan Hatteras! S prvih dveh potovanj se je vrnil brezumnež, a s tega se ne bo več, in mi ne bomo več videli svoje domovine!« tarna Bell.

»Pogum, Bell; res je, kapitan Hatteras je vratolomen

človek, a poleg njega imamo še drugega prebrisane sopotnika.«

»Menite doktor Clawbonny?«

»Da, njega.«

»Kaj more učiniti s tem položaju?« de Bell in zraje z rameni. »Ali bo ma; spremenil led v meso? Je-li Bog, da bo delal čudeže?«

»Kdo ve?« ugovarja Johnson, »jaz imam zaupanje do njega.«

Bell zraje z glavo, otopi in niti ne misli več.

Ta dan so prehodili konaj tri milje; zvečer niso nič jedli in psi so hoteli kar drug drugega požreti. Silovito se je potnikom jela oglašati lakota.

Nobena žival se ni hotela prikazati. Toda čemu pa sploh? Z nožem je niso mogli uloviti. Samo Johnson je opazil velikanskega medveda v razdalji ene milje, ki je sledil nesrečni četici.

»Zalezuje nas!« si misli; »v nas vidi zagotovljen plen.«

A Johnson tega nikomur ni povedal. Zvečer se po navadi ustavijo in povečerjajo samo malo kave.

Revežem so oči kar osteklenele in možgani so se jim strjevali in vsled prevelike lakote niso mogli niti zatisniti očesa; blodne in mučne sanje so se jim porajale v caši.

V ponedeljek jutraj je preteklo že trinideset ur, kar niso nesrečneži ničesar več vžili in to v tako visoki širini, kjer potrebuje telo še več hrane. Vendar se še odpravijo na pot s svojim pogumom in nadčloveško voljo ter porivajo sami sani, ker so psi popolnoma opešali.

A po dveh urah obnemorejo, ker so bili popolnoma izčrpani. Hatteras bi bil rad še šel dalje; vedno je bil še močan, rotil in prosil je svoje tovariše, da jih še spravi naprej. A ukazoval je nekaj, kar je bilo nemogoče.

Tedaj vklešeta on in Johnson stanovanje v leden grič. Bilo je kakor bi si kopala svoj lasten grob, ko sta to delala.

Za Ciril-Metodovo družbo je nabrala gospica Lina Molar v veseli družbi o priliki godovanja gospe Berte Kodrič v Gorici K 6.58.

Iz Solkana. — 26. junija t. l. smo imeli v Solkanu javno tombolo, koncert in ples. Vsa prireditelja se je, dasi so oblaki vse popoldne žugali, spustiti na nas ploho, izvršila lepo, redno in častno. Činkvino 100 K je dobil mizarški mojster g. Alojzij Poberaj, tombolo pa g. Katarina Suligoj, oba iz Solkana. C. k. glavna davkarja je dobila 20% pristojbine. — Čisti dobiček tombole, koncerta in plesa znaša 562 K. — Večerni dež je nam odgnal veliko večino občinstva ter odvrnil večji dobiček. — Vstopnina h koncertu so preplačali p. n. gg.: Veleposestnik Fonžari iz Št. Mavra 2 K; jurist J. Srebrnič 20 h; uradnik I. Srebrnič 80 h; Drufovka 80 h; K. Doljak 80 h; Fornazarič 40 h; Boštjančič iz Gorice 50 h; Mozetič 20 h; župan J. Vuga 40 h.

Odbor podružnice sv. C. in M. je sklenil, da odpošlje družbi sv. C. in M. 200 K pokroviteljine, otroškemu vrtcu v Solkanu v roke župana g. Josipa Vuga 150 K, v podružnični rezervni zalog pa 212 K.

Podružnica izreka toplo zahvalo marljivemu in neutrudnemu pevovodji upokojenemu učitelju gospodu Josipu Srebrničju za poučevanje pevcev in vodstvo pevskega zbora pri koncertu kakor tudi solkanskemu pevskemu zboru, ki se ni pustil odvrniti od sodelovanja ampak je redno prihajal k pevskim vajam, častno nastopal pri koncertu, ne da bi vprašal po odškodnini ter je celo pri svojem omizju pevcev nabral za družbo 9 K 70 h. Nadalje se zahvaljuje županu gospodu Vuga za podarjene maje; p. n. gg.: Kalinu in Mercini za spretno in uspešno sodelovanje; Scherzerju za darovane cvetlice; Veteranskemu društvu v Kanalu, da nam je posodilo oder in druge potrebščine za tombolo; Fr. Bone in Al. Komel, da sta brezplačno sodelovala pri plesu; solkanskim gospicam za prodajanje cvetlic in razglednic na veseljem prostoru; Petru Perko za brezplačno klicanje vzdignjenih števil; Mozetičevim dedičem za točno in dobro gostilniško postrežbo; trgovcem in obrtnikom v Solkanu, v Gorici in drugod za razprodajanje kartel; vsem drugim, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je prireditel 26. junija t. l. v vsakem oziru redno in častno izvršila.

Obračamo se do zavednih Solkančev s prijateljskim vabilom, naj mnogobrojno pristopijo k podružnici C. M. družbe, naj ji bodo redni, zvesti in poštredni člani, da dobro poskrbimo za odgojo mladega naraščaja v onih krajih, kjer so otroci slovenskih starišev v nevarnosti, da se poptužijo in odpujijo. Solkan naj postane, kar je bil nekdanj: prva slovenska vas goriške okolice.

Načelstvo podružnice družbe sv. C. in M. v Solkanu.

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na želodcu trpeče neprekoaljivo sredstvo katero ima prednost pred vsimi drugimi dražilnimi čistil, kroglicami in grenicami.

Cena orig. škatlje K 2.—
Ponarejanje se sodnijsko zasleduje.

Mollo-vo Franc. žganje in sol

za ribanje života. — Bolečine olajšuje in okrepuje starnano sredstvo proti trganju in prehlajenju vsake vrste. Orig. steklenica K 1.80 Na prodaj po vseh lekarnah in mirodilnicah. Glavna lekarna A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, Dunaj, Tuchlauben 9. Zaloga v Gorici v lekarnah: G. Cristofolletti A. Girancoli.

O značajnosti v politiki.

Celjski »Narodni dnevnik« je priobčil po izvolitvi klerikalca prof. Vrstovška v državni zbor lep članek o značajnosti v politiki.

Pripoveduje o prof. Vrstovšku, kako je stopil predzadnje nedeljo v Bočni pri Gornjemgradu v farno cerkev, tam pred zbranim občinstvom na glas molil in daroval v pušico mašujočega duhovnika groš. To je tisti Vrstovšek, ki se je še pred nedavnim časom posmehoval svojim u-

čencem, ako jih je videl pri maši poklekati, tisti Vrstovšek, ki se je dvobojeval in ki je vobče porabil vsako priliko, da dokaže svoje brezverstvo. Tisti Vrstovšek, ki je v svojem srcu še danes brezverec, kakor je bil odkrito svoj čas kot akademik in precej let kot mlad profesor. In vendar je stopil v cerkev in je tam glasno molil boga, v katerega ne veruje. Res, storil je to, toda ne kot spokorjeni grešnik, nad kakoršnimi ima bog baje veliko dopačenje, temveč kot kandidat za državnoborskega poslanca. Pohlepnost ga je gnala v klerikalni tabót, tista pohlepnost ga je tirala v Bočni, v volilnem okraju, tudi v cerkev, da tam z molitvijo boga, v katerega ne veruje, ogoljufa verno ljudstvo za glasove, s katerimi je razpolagalo 4. julija t. l. pri nadomestni državnoborski volitvi. Zatajil je samega sebe zgolj iz pohlepnosti in je grešil na značajnosti ravno v tisti točki, ki je modernemu izobraženemu človeku najsvetejša in najodličnejša. Radi zlatega teleta se je izneveril svoji pravi veri in je stopil v tisto vrsto ljudi, pred katerimi pošten človek pljune, ker se mu gabijo.

Vrstovškov je precej po Slovenskem. Veliko večino klerikalne posveitve inteligence tvorijo Vrstovski, tako na Štajerskem, Kranjskem in tudi na Goriškem. — V dobi idealizma so Vrstovski dobro videli kvarljivo stran klerikalizma, z mladeniško ognjevitostjo so stopali v boj za prava kulture. Toda kmalu se je spremenil klerikalizem v korito, ognjeviti in idealni Vrstovski pa v umazane sužnje, še manj, spremenili so se v hlapce, ki se dajo za denar izrabljati tudi proti samim sebi! Slabši so, kakor navadni sužnji! Le z neozdravljivo boleznijo pohlepnosti po denarju in slavi se dajo razlagati taki pojavi. Le radi denarja in slave so nastopili Vrstovski proti lastnemu jaz.

Danes igrajo odločilno vlogo v slovenski politiki ravno Vrstovski. Ali more inteligent, ki pravilno sodi politične boje, imeti zaupanje v politično delo Vrstovškov? Da bo tako delo koristno za politično prihodnost slovenskega naroda?

Vrstovšek je stopil v cerkev in je zarožljaj z rožnati vencem, da bi slovensko ljudstvo preslepil. »Na zunanje se je razvil«. Hudočelstvo se mu je posrečilo. Kar je veležalostno znamenje za naš narod. Kajti močno neizobraženo še mora biti ljudstvo, ki ne spozna sleparstva, kakoršno uganjajo Vrstovski s katoliško cerkvijo in katoliška cerkev z Vrstovski.

Kakor rečeno, po Slovenskem je obilo Vrstovškov. Za denar, za velike dohodke, za komodno življenje so prodali svojo notranjost ter se udinjali klerikalni stranki. Največji v tem pogledu je menda kranjski deželni glavar Šuklje, ki je iz velikega protiklerikalca postal poslušen hlapček nunca dr. Lampeta....

Tudi pri nas na Goriškem se prelevljajo ljudje, včasih kar čez noč. Poglejmo le dva. V vrsti klerikal. poslancev vidimo pred vsem poslancem Fona in Stepančiča. Fon je bil liberalec. S cinikom so ga zmerjali v tisti sloveči seji, ko so preresetavali, ali naj ga kandidirajo ali ne; očitali so mu, da je človek, ki ne gre nikoli v cerkev, da se more torej najprej spreobrniti in opraviti pri njih generalno spoved, predno bo katoliški poslanec. In mož je res vse storil ter postal poslanec, po-božen mož. Kot sodni svetnik ima dopust, veliko plačo, kot državni poslanec lepe diete, dela pa malo ali nič, tako da pravijo novostvarjari o njem, da je »za nič poslanec«. Še zmenil se ni poprej za cerkev, sedaj pa hodi k maši in se lepo odkriva pred cerkvijo.... Kaj se briga za to, kaj pravijo ljudje.... Komodno življenje, to je nad vse!

Ko je prišel Stepančič v deželo, še misli ni na to, da bo deželni poslanec in odbornik. Ko je pa ovohal, kaj se da doseči potom klerikalne stranke, se je mož iz napredne kraške hiše hitro udal, in postal je deželni poslanec in odbornik. Sedaj je dobil dopust kot deželnosodni svetnik. Na dež. odboru je dandanašnji tako urejeno, da tam dež. odbornik slovenski nima skoro nič opravila. Stepančič ima lepo življenje, pomnožene dohodke in mož živi v upanju, da zadene terno: da postane še državni poslanec!

Kaj prepričanje, kaj notranji čuti, kaj preteklost — cvenk, poln žep, življenje brez skrbi to vleče take moze v klerikalno stranko.

Imamo učitelja, ki je radi kronice stopil med klerikalne bojovníke, imamo akademike, ki so čez noč presedlali, v nadi, da tako lažje pridejo do slave in blaga, imamo neznatnejše poslance, ki so se prelevili. Zega je v svojih letih grmel nad klerikalci, da je treskalo okoli njega; dandanašnji je ponižen služabnik v klerikalni stranki, za kar ima naslov: deželni poslanec. Manfreda je izračunal, da bi znal poslati istvo tako le kaj nesti, včasili več kot knpčija s teleti. Zlobec, ki je preganjal po Vipavi dr. Šusteršiča, je stuhlat, da bi ne bilo napačno, če bi zaslužil na leto vsaj za eno kravico. Vsa srečna sta postala klerikalna poslanca, katerima se je res izpolnilo, kar sta hotela. Imamo ljudi, ki služijo proti svojemu prepričanju klerikalni stranki, ali to nese....

Da od take vrste zastopnikov ljudstva, kakor gori opisani, ni pričakovati dobrega delovanja za ljudstvo, to leži na dlani. Saj ga ni gnala želja pomagati ljudstvu, v poslanske zbornice, ampak želja po komodnem življenju ob velikih dohodkih.

Prav v tem oziru pa treba ljudstvu odpirati oči, da bo končno videlo, koga redi in zakaj trpi.

Domače vesti.

Na vseslovenskem časnikarskem kongresu v Sofiji je govoril tudi goriški deželni poslanec A. Gabršček. Poročevalec »Slov. Nar.« v Sofiji piše o tem govoru:

»Izredno efektan je bil govor slovenskega poslanca Andreja Gabrščeka.

Med drugim je povdarjal: Slovanski dnevi v Sofiji so epohalnega in zgodovinskega pomena za Slovanstvo in za razvoj slovanske ideje. Zasluga, da je te dneve omogočilo in pripravilo, gre v prvi vrsti slovanskemu časopisju. Delo slovanskih žurnalistov je, da je prišlo do znamenite slovanske konference l. 1908. v Pragi, delo slovanskih časnikarjev je tudi, da je prišlo do slovanskih dni v Sofiji, ki bodo mejnik v povestnici slovanstva. Pri tem velikem delu smo po svojih skromnih močeh sodelovali tudi Slovenci, kar je nam v poseben ponos. Dasi smo majhen narodič slovenski, ki ima dovolj opravka s svojimi lastnimi kulturnimi potrebami, vendar vršimo pošteno svojo narodno slovansko dolžnost. Veliki srbski pesnik knez Nikola Črnogorski pravi v svoji pesmi »Pesnik in vila«, da smo Slovenci mrtva straža Slovanstvu proti zapadu. Resnične so te besede. Slovenci stojimo na straži proti germanstvu za ves slovanski jug. Ako pademo mi, pridejo za nami na vrsto Hrvatje, Srbi in končno brez dvoma tudi Bolgari. Ista naloga, kakor Slovincem na zapadu je usojena Bolgarom na vzhodu. Tu je bolgarski narod mrtva točka na vztoku proti azijskemu barbarstvu. Končuje svoj govor je Gabršček zaklical: »Naj na slovanskem vzhodu »Šumi Marica«, na slovanskem zapadu pa »Naprej moj rod, naprej zastava Slave«.

Gabrščekov govor je izzval kolosalno navdušenje. Med zvoki naše narodne himne je vse hitelo, da stisne roko govorniku.

V »Dijaški kuhinji« se je kuhalo v šolskem letu 1909/10 od 18. septemb. 1909. do 30. junija 1910. Vsega skupaj se je pripravilo 14126 kosil in 12217 večerij. Po dnevni tržnih cenah so se cenila kosila na 3252'38 K in večerje na 2024'02 K. Število kosil in večerij je rastlo v prvih treh letih delovanja »Dijaške kuhinje« tako-le: kosil je bilo zaporedoma 7676, 9622 in 14126; večerji pa 4978, 5823 in 12227. — To rastoče število kosil in večerij pa je zahtevalo vedno večje izdatke. V pokritje teh izdatkov so učenci deloma sami prispevali v denarju in blagu deloma pa so priskočili na pomoč razni dobrotniki in prijatelji mladine s podporami in darili. V prvi vrsti se ima »Dijaška kuhinja« zahvaliti slavni Trgovsko-obrtni zadrugi za brezplačno prepušitev prostorov za kuhinjo in obednici. Izmed večjih daril v letu 1909/10 je omeniti zlasti sledeče: Deželni odbor goriški je dal 1000 K, Županstvo Solkanu 100 K, Goriška Ljudska Posojilnica 100 K, Okrajni šolski svet v Gorici 100 K in v Sežani 50 K, občinsko starešinstvo v Podgori 48 K in v Mirnu

30 K, Dijaški ples v februarju 50 K, Dijaški koncert dne 6. junija 75 K in 25. junija 150'84 K itd. Posamezne zneske in imena darovalcev je prinašala vsako sobota »Soča«.

Nabiralniki so dali v vseh treh letih zaporedoma zneske 334'82 K, 382'05 K in 258'78 K, torej skupaj 975'65 K. Največ so dali: nabiralnik pri »Zlatem jellenu« v Gorici 180'71 K, potem v gostilni pri Marušiču v Solkanu 133.44 K in v kavarni Central v Gorici 109.98 K.

Tretje letno poročilo o gojencih »Dijaške kuhinje«. — V začetku šolskega leta 1909/10. je prosilo sprejema v »Dijaško kuhinjo« 92 učencev, a radi pomanjkanja prostora jih je bilo 15 odklonjenih (večinoma vadnikov).

Izmed 77 sprejetih jih je izostalo 5. tekom I. semestra, trije so bili izključeni radi nepovoljnega napredka, ostalo jih je 69.

Za izpraznjena mesta so se takoj oglasili drugi prosilci in nadzorstvo je na novo sprejelo 8 dijakov. Tako je štela »D. k.« tudi v II. polletju 77 gojencev.

Izmed teh sta izstopila v aprilu 2 iz goriške okolice radi spremembe urnika na realki; 3 so izstopili radi bolezni in 2 je nadzorstvo odslovilo, ker kljubu ponovnemu opominjanju nista odštela pogojene mesečne odškodnine.

Šolsko leto 1909/10. je torej zaključila »Dij. kuhinja« s 70imi dijaki. Ti so bili: 20 gimnazijcev, 8 realcev, 8 pripravnikov, 2 vadnika, 32 učiteljskih kandidatov. Med temi so 4 odličnjaki, 49 jih je dobilo I. red, 6 II. red, 9 ponavljalni izpit po počitnicah, 2 nista bila izprašana radi bolezni.

Darovi za Dijaško kuhinjo. I. Rubija, velepos. na Vogrskem, pri tomboli v Renčah dne 29. junija 1910 K 15.—. Neimenovan št. 7 za julij K 5.—. France Lavrič, žel. reviz. v Gorici za junij 1 K in A Kutin, trgovec v Gorici 1 K. — Na zaostalih mesečninah se je vplačalo K 22.85.

Nar. abiturijentke tuk. ženskega učiteljskega so se sinoči lepo poslovile od Gorice. Priredile so »pri Jellenu« glasbeni večer, ki je vspel v vsakem oziru izbornu. Prostori »pri Jellenu« so bili polni raznovrstnega občinstva. Prišel je tudi dvorni svetnik grof Attems, šolski nadz. Matejčič, ravnatelj Bežek, okr. šol. nadzor. Finšger, mnogo gg. profesorjev ter drugega občinstva, katero vidimo vedno pri takih prireditvah, za kar mu gre vse priznanje. Vspored, ki je bil priobčen v četrtek, je bil izvršen gladko pod spretnim vodstvom g. E. Komela. Na vspredu so bile skoro same težke skladbe. Poznalo se je g.čnam pevkam s početka, da so prvokrat na odru pred izbranim občinstvom, ali dobrohotni rejem njihovega nastopa jih je obodril, da je minil prvotni strah. Försterjev težak zbor »Njega ni« so pele izbornu, Volaričeva »Divjo rožico«, vedno lepo pesem, so morale ponoviti. Sopransolo pri 4. in 7. točki vspreuda je pela g.čna Lavrenčičeva, ki ima lep, nežen glas. Ves vspreud se je na kratko rečeno izvršil tako: da je bilo vse z ad o v o l j n o. — Vsa čast g.čnam, ki so se poleg učenja za maturo pridno vezbale v petju ter nam podale lep večer, za kateri so jim hvaležni vsi udeležniki. Vse priznanje pa tudi g. pevovodji Emilu Komelu. V znak zahvale za trud so mu podarile lepo srebrno palico. — Konečno moramo omeniti pohvalno tudi vojaško godbo, ki je res fino svirala.

Matura na drž. realki v Gorici se je vršila od 5.—8. t. m. Zrelost so dosegli: Cafarin Franjo iz Gorice, Figl Karol iz Gorice, Juvančič Ivan iz Črnomlja z odliko, Lapanje Franjo iz Cerovega, Lokar Danijel iz Ajdovščine, Miklavč Franjo iz Kobarida, Neifatt Anton iz Rovinja, Rebek Konstantin iz Barkovej, Roglič Stanislav iz Vel. Lašč, Rollet Herman iz Gorice, Schweiger Franjo iz Goričevsi, Strel Bogomir iz Otlice, Tance Vladimir iz Nabrežine, Terčič Anton iz Biljanca z odliko, Turel Alojzij iz Renč.

Vrlim abiturijentom, ki so z zrelostno preizkušnjo prestopili v nov oddelék svojega življenja, želimo obilo sreče na njih nadaljnjem potu! Pripomnimo, da število slovenskih abiturijentov na Goriški realki še nikdar ni bilo toliko kakor letos. To je znamenje, da se tudi pri nas bolj in bolj spoznava važnost realskih študij in pa pomanjkanje slovenskih inženirjev, geometrov itd.

Iz Tolmina. Danes, 9. t. m. se je poročila gđ. Katarina Ljubančič, naša vrhla dolgoletna pevkinja in gledališka diletantinja z g. Ivanom Bajtom. Bilo srečno!

Moški in ženski zbor Pevskega in glasbenega društva v Gorici priredi povodom svojega izleta v Sv. Lucijo v nedeljo dne 10. julija 1910 istotam v dvorani g. Mikuža koncert. Vspored: 1. Iv. pl. Zajec: »Crnogorac Crnogorki«, možki zbor. 2. Dr. Ipavec: »Lahko noč«, mešan zbor. 3. Adamič: »Vasovalec«, četverospjev. 4. Hubad: a) »Je pa davi slanica pa la«, b) »Luna sije«, c) »Bratci veseli vsi«, mešan zbor. 5. Križkovsky: »Utopljenka«, možki zbor. 6. Hubad: a) »Ljubca povej, povej«, b) »Škrjanček poje«, mešan zbor. 7. Ipavec: »Oblačku«, četverospjev. 8. Mokranjac: »Srbske nar. pesmi (II. šopek)«, mešan zbor. 9. a) Lisinski: »Tam gdje stoji«, b) Dr. Schwab: »Večer na morju«, možki zbor. 10. Bartl: »Oj planine«, mešan zbor. — **Pričetek ob 4. in pol popoldne.** Vstopnina: Sedeži I. H. in III. vrste po 1 K 50 vin., v nadaljnih vrstah po 1 K. Stojišča po 50 v. — Predprodajo sedežev in vstopnic je prevzela iz prijaznosti »Narodna Čitalnica« pri Sv. Luciji.

Odhod z državnega kolodvora jutri ob 11. uri popoldne.

S svojo odsotnostjo je briliral na sinočnem glasbenem večeru »pri Jeleni« gospod Štefica, klerikalni ravnatelj ženskega učiteljskega šole. Šle so ga g.čne lepo povabiti pa ga ni bilo! Menda je boljše, če ne bi bil morda še tam uganjal kake sitnosti!

Javni shod se bo vršil v nedeljo dne 10. t. m. ob 4. uri pop. na Ajševici v prostorih g. Valentina Komela. Na dnevnem redu bodo: gospodarske razmere ob mestni periferiji in v najbližnji tamošnji okolici.

Nekoliko statistike o moškem učiteljsku v Gorici. — Ob pričetku šolskega leta 1909/10 je vstopilo v I. tečaj 36, v II. 30, v III. 35 in v IV. 23, skupaj 124 gojencev. Tekom leta je vstopil v I. tečaj še 1 in v III. tečaj še 2 gojenca ter je bilo po tem takem skupno število gojencev 127. Pozneje pa so izstopili: iz I. tečaja 1, iz III. tečaja 2 in iz IV. tečaja 1, skupaj 4 gojenci, tako da je preostalo do konca šolskega leta 123 gojencev.

Kar se tiče učnega napredka, sta bila odličnjaka 2, prvi red je dobilo 87, ponavljalne izpite 25, neiprašani so ostali 3, a drugi red je dobilo 6 gojencev.

Podružnice klerikalne »Straže«. — Klerikalci so ustanovili proti družbi sv. C. in M. »Slovensko stražo«. Jutri hočejo zasnovati širom domovine polno podružnico. »Straža« nima nobenega obrambnega namena, le uničiti hoče družbo sv. C. in M. Klerikalci prodajajo slovensko zemljo ob meji, sprejemajo Judežve groše iz nemških in laških rok; zato je jasno kot beli dan, da jim ne gre čisto nič za narodno obrambo. Saj so v »Slovencu« odkrito povedali, da ne marajo za šole, ob mejah. Zlorablja ime sv. C. in M., da bi lažje osleparili ljudi za svojo »Stražo«, s katero hočejo le ljudi preplašiti pred prvim narodnoobrambnim delom! Kdor je Slovenec, poštenjak, ne bo imel nič opraviti z izdajsko Stražo; torej tudi ne pojde na jutrišnja zborovanja. — Če naberejo kaj denarja, ga porabijo v svoje politične namene.

Žensko učiteljske v Gorici. — Za vsprejem v prvi tečaj se jih je oglasilo 95 Slovenk in 76 Lahinj. Sprejme pa se jih v prvi tečaj največ po 40. — Potreba primerne dekliške šole postaja vedno bolj očitna!

Nov škandal v »čukarilji«. — Aretirali so v Šempasu ter pripeljali v goriške zapore okoli 20 let starega Antona Škarabota, ker se je pregrešil na polju nad svojo sestro! Škarabot je odbornik »čukarije« v Šempasu. — Ali je to šad čukovskega romanja na Sveto goro?

Socialnodemokratski gromovniki proti plesu bodo jutri plesali v Pevmi! Ni dolgo od tega, ko so se s klerikalci vred zgražali nad plesom, češ, da naprednjaki demoralizujejo ljudstvo s plesom. Mi naprednjaki smo proti javnim plesom, pač pa smo za društvene. Oglejte, soc. demokratje pa prirede jutri v Pevmi javni ples; pač mislijo demoralizovati mladino, kakor se da sklepati iz njihovega kakorkaže-odpora proti plesu. Tudi pili bodo jutri, in najbrže ne malo, — čez 14 dni bodo pa zopet ro-

neli proti plesu in pijači. Ravno taki so kakor klerikalni sleparji. Sami polni pregreh, pa kričijo nad drugimi, podtikaje jim svoje soci. demokr. pregrehe! Avše neumne! — Kdor kaj nase drži, se ogiblje rdečih sleparjev ljudstva.

Zrakoplovec inženir Zablatnik dela poskuse s svojim zrakoplovom vsak dan na Velikih Rojaj. Dviga se nad 100 m visoko ter ostaja v zraku po celo uro in še čez. Tako je bilo v četrtek in včeraj zveč. Ko je šel sinoči drugič v zrak, je plul 120 m visoko z Roj na Šempetersko polje. Kar se mu je pokvaril vijak ter nehal funkcionirati, drugi vijak ga je vil po zraku in padel je bolj počasi na zemljo. Aeroplan je precej razbit. Zablatnik je dobil več lahkih poškodb.

Tržaški kruh zopet v Gorici. — Nekateri peki so začeli peči slabši kruh, ko so znižali cene. Radi tega je magistrat začel zopet naročati vsak dan kruh iz Trsta. Peki pa se tudi ne držijo nobenega reda: eni prodajajo po določeni ceni, drugi prodajajo ceneje.

»Čuki« pred sodnijo. — Iz Orehovelj: Olike naših čukov in predsednika »krščanskega izobraževalnega« društva se je zopet pokazala dne 5. t. m. pred goriško c. kr. okr. sodnijo. Kogoj Miha — naš domač fant — je prijatelj mirenskih Sokolov. Šel je parkrat k njim in tudi poskusil telovaditi. To je tako razsrdilo (po »Novem Času« vrlega) predsednika krščanskega izobraževalnega društva Ivana Petrovčiča in dva »vrta« čuka Antona Leštana ter Ivana Petrovčiča ml., da so Miho Kogoj v domači vasi napadli, ga pretepili in tudi porezali s krščanskim izobraževalnim orožjem — z nožem. To so junaki! Pozvala jih je pravica pred se ravno po čukovskem romanju na sv. Goro. Predsednik se bo 8 dni postil za svoje grehe v Nefatovem hotelu, vrli »čuk« Leštan Anton bo jedel pet dni ješprenček in mladi »čuki« Petrovčič Ivan bo čukal 3 dni v čukovski luknji, ki se ji pravi zapor. Kam pelje krščanska izobrazba naše fante? S pretepa na božjo pot, a z božje poti v goriški zapor.

Fantje, spametujte se! Pustite čukarijo in oklenite se Sokola, kjer spoznate slobodo, izobrazbo in napredek. Biljenc.

Mesarji so povišali ceno mesa za 8 v pri kg. Govori pa se, da nočejo ostati le pri tem povišku, ampak da bodo še višali! Treba bo odpora kakor v Kremsu! Lahki priredijo v sredo shod proti »draginji« mesa.

Na Cerkljanskem je bilo lani pomanjkanje sena. Ljudje so prosili pomoči in klerikalci so obljubili, da pride velika podpora. Ker je pa le ni bilo, so prodajali živino, da je polno hlevov praznih. Pred kratkim pa je prišla »podpora«, baje 500 K! Vlada se prav norčuje z našim kmetom, klerikalci pa so blamirani, ker so obljubljali veliko podporo pa niso nič dosegli. 500 K, to ni nič za cerkljanski okraj.

Kadilnikova kočja na Golici. — Kakor poročajo obiskovalci te kočje, se je v njej letos promet dokaj povzdignil. Čuje se splošna zadovoljnost. Oskrbnik in oskrbnica vestno skrbita za dobro postrežbo, čednost in red v koči. Partija na Golici je brez težav. Flora je krasna in obširni razgled z vrha diven.

Tujcev je že nekaj po naših Gorah, zlasti pri Sv. Luciji. Če nastane lepo vreme, bo tudi Tolmin kmalu poln. Vedno bolj se kaže potreba železnice vsaj do Kobarida; treba bi je bilo do Bovškega, da bi se odprli tujcem naši divni planinski kraji, ki bi bili poleti gotovo dobro obiskani. Za tujski promet v naši deželi bi morala tudi vlada kaj storiti! Pa pozna le druge dežele, za katere trosi obilo denarja! Pa tudi naši klerikalni poslanci se ne brigajo za take reči.

Pozor, slovenski delodajalci in delavci! — Vsak delodajalec je dolžan zavarovati svoje delavce za slučaj bolezni. V tem pogledu grešijo naši delodajalci prav mnogo. Nekateri ne vpišejo svojih delavcev iz »pozabljivosti«, nekateri pa menda sploh ne vedo, da obstoji v Gorici tudi slovenska bolniška blagajna. V Gorici imamo vendar že nad 20 let »Slov. bral. in podporno društvo«, ki ima nalogo dajati svojim članom v slučaju bolezni podporo in obenem nuditi svojim članom tudi raznovrstno berilo bodisi v časopisih ali potom obširne knjižnice. Vsem članom je dovoljeno shajati se v društvenih prostorih. Dolžnost vseh slov. delodajalcev je,

da vpišejo svoje delojemalce v slov. društvo.

S Predela se je utrgalo v noči na 8. t. m. precej skalovja, ki je padlo na pot, ki pelje iz Rahlja proti Gorici. Kakih 70 m. na dolgo je pot pokrita s skalovjem.

Glasbeni feriatni tečaj. — 12. glasbeni feriatni tečaj glasbenih šol Kaiser na Dunaju začne 18. julija, ki obsega vse za državno skušnjo potrebne učne stroke. V minolem šolskem letu je bilo iz teh šol aprobeiranih 38 kandidatov.

Mesto poštnega ekspedijenta na c. kr. poštnem uradu v Hudljižni v pol. okraju Tolminskem je razpisano. Letnih dohodkov je 900 K, uradnega pavšala 200 K, služabniškega pavšala 266 K. — Prošnje je vložiti tekom 3 tednov pri c. kr. pošt-nem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu. Razpis je datiran z dnem 25. junija.

Zakaj razpisuje c. kr. poštno ravnateljstvo tako službo le v nemškem jeziku? Zahtevamo, da se poslužuje pri razpisih tudi slovenščine!

Železnica Červinjan-Belvedere. — V kratkem se izvrši tehnično-politiški obhod za črto iz Červinjana-Oglej-Belvedere. Na to izročijo železnico prometu.

Zahvala. — Odbor »Slovenskega bralnega in podpornega društva« v Gorici se tem potom najiskrenejše zahvaljuje vsem onim, ki so preplačali vstopnino, in vsem onim, ki so pripomogli na katerikoli način, da je veselica dobro uspela.

Čisti preostanek K 124.28 se glasom odborove seje dne 6. t. m. izroči bolniškemu zalogu.

Kolesarsko društvo »Solkan« v Solkanu priredi v nedeljo dne 17. julija 1910. društveno cestno dirko Kanal-Solkan. — Dirkači naj se prijavijo pri društvenem tajniku Juliju Makucu.

Pevsko društvo »Ipava« v Mirnu bo imelo javni ples dne 10. t. m. v prostorih g. M. Faganeli. Odbor.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bo sta odprti v Gorici lekarni Pontoni-Liberi. V teh dveh lekarnah bo tudi ponočna služba v času od 10. do 17. t. m.

Javni ples priredijo fantje v St. Petru v nedeljo, dne 10. t. m. Začetek ob 4. uri pop.

Opozorjamo slav. občinstvo na inse-rat »Agro-Merkur« in priporočamo, da se poslužuje te zanesljive tvrdke.

Listnica uredništva: V L—v: Prihod-njič.

Sokolski vestnik.

Za Sokola v Mirnu je nabrala g. Faganeli K 10.— Živela!

Iz Tolmina. — Kdaj stopi v življenje Sokolsko društvo v Tolminu? Res, da imamo več društev, ali imajo jih tudi drugi kraji, inanj pomenljivi od Tolmina. Tolmin bi moral v Gorah prednjačiti. Kobarid ima Sokola, Cerklje tudi, kaj čakamo Tolminci? Zganimo se, na dan, na plan!

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Važna dražba v Mariboru. — Dne 30. julija t. l. ob 10. uri popoldne se bo pri okrožni sodnji v Mariboru v sobi št. 50 na javni dražbi prodajalo: tovarna in hiše v konkurz došlega tovarnarja Iv. Lamprechta ml. v Mariboru, in sicer se bo prodala tovarna olja, čisto novo postavljena v Karčovini pri Mariboru ob državni

cesti Maribor-Dunaj, par minut od mariborskega kolodvora; tovarna je stala 250.000 K, najmanjši ponudek je 75.000 K; dalje dvonadstropna hiša v Mariboru (Bismarkova cesta 16); stala je 90.000 K, najmanjši ponudek je 39.000 K; končno vila pri tovarni; stala je 30.000 K, najmanjši ponudek 14.000 K.

Želeti bi bilo, da se na tej važni narodni postojanki, kakor je Karčovina nad Mariborom, naseli zaveden in premožen Slovenec. Nedvomno je, da bi se kje na Slovenskem našel premožen in podjeten rojak, ki bi tvoril mešanemu kraju vpoštevjanja vreden faktor.

Goriška kolesarska zveza.

Kolesarsko društvo »Gorica« vabi na XV. redni občni zbor, kateri se bo vršil v soboto 16. julija t. l. ob 8^{1/2} uri zvečer v društvenih prostorih pri zlatem jeleni. Dnevni red po pravilih. — K obilni vdeležbi uljudno vabi odbor.

Razne vesti.

Laško pravno fakulteto so hoteli Lahiti dobiti s § 14. ali naredbenim potom. Vlada pa je povedala, da ne eno ne drugo se ne zgodi, marveč da pride fakulteta jeseni zopet v razpravo.

Slovenski kongres v Solliji je bil otvorjen 7. t. m. Pred otvoritvijo je zbor zapel kantato v pozdrav gostom, potem »Hej Slovani«. Bobčev je predsednik, Kramar častni predsednik. Mesto je priredilo banket. — Došlo je mnogo brzojavnih pozdravov iz slov. sveta. — V treh sekcijah so razpravljali o kulturnih, gospodarskih, slov. vprašanjih.

Na smrt je bil obsojen pred poroto v Rovinju 52 letni Martin Limonovič, ki je dne 2. jan. t. l. svojega brata, s katerim je živel v sovraštva, napadel z nožem ter ga strahovito razmesaril.

Dvajset let je bil brez spanja policijski šef Wirre v Hacketstownu v Severni Ameriki. Nekoč ga je prestrašila in nekoliko ranila strela. Od takrat ni mogel več spati. Vlegel se je, počival ali spal ni, kar mu pa telesno ni nič škodovalo. Te dni pa je za večno zaspal.

Nova stratežična železnica v Italiji. — Novo progo Ostiglia-Camposampiero-Treviso zahteva 250 poslancev laške zbornice po zahtevi generalnega štaba. To bo važna črta ob avstrijski meji.

V Makedoniji nadaljujejo z razoroževanjem ljudstva. Orožje jemljejo kristjanom, Mohamedancem, ki so večinoma bosenski priseljenci, pa dajo orožja, kolikor ga kdo hoče.

Grozna toča je napravila veliko škodo po raznih vaseh okoli Podgrada v Istri. Uničila je polja in travnike. Ljudstvo je obupano.

Bojkot mesa v Kremsu se nadaljuje. Prišlo je do ugodnega zaključka med meščani v Kremsu in dunajsko gospodarsko organizacijo, da bodo dobivali potrebno meso za 8 v ceneje kilogram. Tudi v stolnem Belengradu je nastala stavka mesa.

Parnik »Federice« pogrešajo. Ta parnik vozi iz Indije 70.000 vreč riža za reški riževi mlin. Pogrešajo ga že teden dni.

Kuga. — V Tverski guberniji na Ruskem je umrlo za kolero 15 oseb. (Dalje na peti strani.)

Naznanilo.

Podpisana uljudno naznanjava slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da sva sprejela dne 1. t. m. trgovino g. Josipa Rovana, Gorlen, ter imava sledeča zastopstva:

Zastopstvo in zalogo pšenične moke I. Bončar, Domžale;	
" " " piva Feldkirchen, Koroško;	
" " " umetnega ledu V. Tanner, Gorica;	
" " " jedilnega olja F. & G. Miacola, Trst;	
" " " raznovrstnih likerjev Franjo Pokorny, Zagreb;	
" " " zavarovalne zadruge »Croatia« proti požaru, Zagreb in razna druga zastopstva.	

Priporočava se za blagohotno naklonjenost in podpisujeva z odličnim spoštovanjem udana

Bostjančič & Gruden

komisijsko & agencijsko podjetje
Stolni trg št. 9.

Coppée — zapeljivec mladine. — Svo-
jemu nežnemu pesniku Francois Coppée
so postavili livaležni Francozi spomenik v
Parizu na trg Saint-Francois-Xavier, Ker
je bil ta pesnik strasten kadilec cigaret,
mu je dal kipar v roko cigareto. Dobil se
je sedaj mož, ki spominja s svojo veliko
moralo na slovenske klerikalce. Ta mož je
Charles Pease; on trdi, da zapeljuje Cop-
pée mladino s tem, da ima v roki cigare-
to. Na ta način se namči že mladina kaditi,
zato naj se odstrani cigareta s spomeni-
ka. Ako res vplivajo spomeniki tako na
mlade duše, kakšen spomenik je moral vi-
deti in gledati v svoji mladosti Charles
Pease, da je postal tako neumen in zabit.

Milijon kot nagrada. — Neka bogata
angleška dama je določila milijon mark
kot nagrado onemu, ki poleti na vodljivi-
m zrakoplovu v družbi z enim pasażir-
jem iz Londona v Pariz in nazaj.

Požar. — V Almeno blizu Bergama
je začelo goreti stopnišče vile Malviani-
jeve. V drugem nadstropju je stanovala
družina, oče, mati in šest otrok. Rešiti se
niso mogli, ker so stopnišče gorele, vsi so
zgoreli razun matere, ki je skočila skozi
okno in se ubila.

Maščevanje za Liabeufa. — Pred
kratim je bil obglavljen v Parizu mladi
Liabeuf, ki je ubil redarja in ranil štiri
druge redarje samo radi tega, ker je bil
prej enkrat zaprt radi sunnje, da se pusti
vzdržavati od zloglasnih žensk. Sedaj ho-
čejo drugi maščevati Liabeufa in zadnjič je
ranil 18 letni delavec v Parizu redarja in
zraven povedal, da se bodo tudi drugi
maščevali.

Mali oglasi.
Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglaš-
evalec se računa za vsako besedo 3 vin.
Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike.
Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici,
katerih na delu (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker
nikjer ne inserirajo. Škoda na majhna.

Proda se gosposka vila v bližini Gorice.
K vili spada 8
njiv zemlje, park, travnik in vinogradi. Vse
zemljišče je obzidano in obdano z tekočo vodo.
Za pojasnila se je obrniti v Benetke na naslov
Sanatorio balneo S. Maurizio 20, 31.

Dva krojaška pomočnika sprejme
tako
Karol Angeli, trgovec in krojač v Kanalu.

Novost!

Ravnokar sta izšli v založbi „Goriške Tiskarne“ A. Gabršček:
„Kraljica Dagmar“:
Zgodovinski roman. — Spisal: VACLAV BENEŠ-TRĚBIZSKÝ. — »Slovenska
knjižnica« snopič 173—180. — Cena za nenaročnike K 8.20. P. ština 20 vin

Guy de Maupassant:
Novele.

Prevel: Pastuškin. — „Salonska knjižnica“ št. XII. — Cena K 8.—
Poština 20 vin.
Naroča se v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček v Gorici.

**Kmečko-delauska gospodarska zadruga
v Dobravljah na Goriškem**
ima v kletih zadružnih kmetov v Do-
bravljah, Skriljah, Kamnjah, Brjah,
Šmarjah in drugih vaseh
veliko množino izbornega vipavskega vina.

Priporoča se cenj. gostilničarjem
in drugim konsumentom. Dobiva se od
56 lit. naprej po jako zmernih cenah.

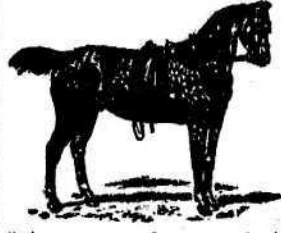
Franc Ravnikar
Gorica, Raštelj 16
se uljudno priporoča sl. občin-
stvu za obisk, kadar potrebuje
obleke.
Postreže se z najnižjimi cenami
in svežim blagom.

Novost!

**Na prodaj je
več vrst harmonijev
po zmerni ceni.**
Poizve se v Gorici, na Placuti št. 10
pri F. Potočniku.

A. vd. Berini
Gorica, Šolska ulica št. 2.
**velika zaloga ==
oljkinega olja
prve vrste**
najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfotte, Bari in Nica
a prodajo na drobno in debelo.
Prodaja na drobno: Kron — '86, 1'04, 1'12,
1'20, 1'28, 1'36, 1'44, 1'60, 1'80, 2'—, 2'40,
za luč po 72 vin.
Na debelo cene ugodne.
Pošilja poštnine prosto na dom. Posodo se
pušča kupcu do popolne uporabe olja; po
uporabi se spet zamenja s polno.
Pravi vinski kis in navaden. Zaloga
mila in sveč.
Cene zmerne.

Ivan Kravos
na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11
sedlarska delavnica
in zaloga raz-
ličnih konjskih
vprež za lahko
ali pa težko
vožnjo; dalje
ima v zalogi
različne konj-
ske potreb-
ščine, potovalne potrebščine kakor: kov-
čage, torbice, denarnice, listnice
itd. — Izvršuje in sprejma v
popravo različne koleselne in
kečije.
Popravila se izvršujejo točno.
Cene zmerne.



Knjigarna A. Gabršček
— GORICA —
**Trgovski dom Corso Verdi 24
in v Gosposki ulici 7**
sprejema naročila na vse tu-
in inozemske beletristične,
modne in znanstvene časopise.

GORICA. GORICA.
Narodno podjetje
Hôtel „Pri Zlatem Jelenu“.
V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora.
Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob
za tujce od K 1.20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s te-
raso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe.
Kegljišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi
in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko
pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna
in točna.

Zastonj in poštnine prosto pošiljamo na zahtevo
cenik slovenskih knjig in muzikalij.
Knjigarna A. Gabršček — Gorica.

Sporočam, da sem oddal s 1. julijem t. l.
zastopstvo in zalogo svojega valjčnega mlina v
Domžalah
gg. Bostjančič & Gruden
v Gorici.
I. Bončar.
valjčni mlin v Domžalah.

Rimske toplice v Trziču (Monfalcone) Primorsko.
Stalna temperatura 38—40°. Učinkuje proti revmatizmu, protinu, bolečinam v
bedrih, živčnim boleznim itd.
— Zdravljenje pod zdravniškim nadzorstvom. — Avtomobilni omnibus. —
Cenike in pojasnila daje brezplačno ravateljstvo kneza Aleks. Thurn in Taxis-a
v Devinu (Primorsko).

Premier & Jančar
Ljubljana Dunajska cesta št. 20.
Lastni izdelki oljnatih barv, lakov, firnežev in steklarskega kleja.
Velika zaloga kemičnih in rudinskih barv. Barv za umetnike.
Vse potrebščine za slikarje in pisarje. Točna postrežba, cene nizke.
Za obila naročila se priporoča
Premier & Jančar
trgovina oljnatih barv na drobno in debelo.

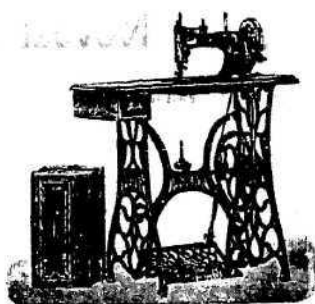
V ministerskem svetu prelude zmešnjave prevrgle ministre so cele države, na nogah se trdnih držal je samo minister za uk, ker je nosil „Oho“.

„OHO“
J. Medved, Gorica
Tekališče, Josipa Verdi št. 32.

Največja izber
raznih pripomočkov
za vina,
ki so dovoljena po novi vinski postavi — se dobé
v mirodilnici **A. Mazzoli**
Gorica, Gosposka ulica.
Priporoča se posebno:
pripomoček za čiščenje vina
in pripomoček za ohranjenje vina.

Agro-Merkur
v Ljubljani.
Gradni prostori Janjez Ordinova ulica števil. 8.
Podružnica Trst, ulica Stadion št. 3.
Skladišče in kleti v Ljubljani in Trstu.
Agro-Merkur je trgovcem in gostilničarjem itd., zadrugam, društvom itd. najboljši vir za nakupovanje blaga
POZOR! Umetna gnojila, galica, žveplo, krmila, semena, stroji in orodja. **POZOR!** Vina, štajerska, istrska, dalmatinska, dolenska, goriska, vipavska, zjamčeno pristna vina! — Sir, maslo. Žita, moka, olje, itd.
Agro-Merkur preskrbi sploh vsako blago. — Agro-Merkur kupuje vse pridelke in izdelke.
Cene najugodnejše! Postrežba točna!
Zahtevajte pravila, cenike, ponujajte svoje pridelke!

Proizvajanje
spirituoz
kot prosta obrt, kakor tudi
izdelovanje brezalkoholnih osvežujočih pijač,
jako donosno in sposobno za razširjenje, lahko vpelje v vsakem kraju renomirana tvornica. S proizvodnjem in razpečevanjem se lahko prične takoj. Jamči se za izdelke prve vrste in brezhibno proizvodnjo vseh pijač, tudi specialitet brez konkurence. Izurjen strokovnjak se pošlje v svrhu informacij in za proizvodnjo brezplačno. Ozira se samo na resne ponudbe.
Ponudbe pod šifro „Spirituosen 83857“ na anončno ekspedicijsko M. Dukes Nachf., Dunaj I./1.



Slavno občinstvo pozor na svetovnoznane **Pfaffove šivalne stroje!**
Pfaffovi šivalni stroji so dosedaj neprekosljivi na celém svetu.
Pfaffovi šivalni stroji so izdelani precizno in iz najtrdnjega jekla.
Pfaffovi šivalni stroji tečejo na kroglicah kakor dvokolesa zelo tiho in brez vsakega ropota.
Pfaffovi šivalni stroji šivajo najfinejše, kakor tudi najmočnejše blago.
Pfaffovi šivalni stroji so tudi najbolj pripravljeni za umetno vezenje, krpanje nogavic in namiznih prtov.
Pfaffove šivalne stroje uporabljajo vsi narodi v starem in v novem svetu.
Pfaffovih šivalnih strojev je na milijone prodanih širom sveta.
Pfaffovi šivalni stroji so dandanes neprekosljivi glede trpežnosti in vstrajnosti.
Pfaffovi šivalni stroji tvorijo lepo opremo v vsaki moderni meblirani sobi.
Pfaffove šivalne stroje si lahko vsakdo ogleda in se takoj lahko prepriča omenjenih udobnostih.
Zatorej opozarjam vnovič sl. občinstvo, na to svetovnoznano znamko „Pfaff“, kdor si nabavi šivalni stroj z znamko „Pfaff“, si ne bo želel nikdar več drugega šivalnega stroja.
Edina zaloga angleških dvokoles znamke „Premier“ ter vsakovrstne potrebščine za šivalne stroje in dvokolesa.

Edina zaloga in zastopstvo za Gorico in okolico
Jos. Dekleva, GORICA, Magistratna ulica števil. 1.
POZOR! Od vsakega prodanega in plačanega Pfaffovega šivalnega stroja se za-vežem darovati družbi sv. Cirila in Metoda dva odstotka!

Proda se
gosposka vila
z zemljiščem ali brez zemljišča
v Gorici, Via Casa rossa 7.
Natančneja pojasnila v Via Trieste 13.

V Rihenberku
ob državni železnici se je otvorila
restavracija s prenočišči
„Governo“
krasna lega v bližini kolodvora.
Točilo se bode najboljša domača bela in črna vina.
Plzensko pivo
„Prazdroj“.
Dobra domača kuhinja.
Se toplo priporoča gg. izletnikom in letoviščarjem.

Pijančevanje.
Za poskušnjo 1 prašek ZENENTO — brezplačno.
Nagruje k pijančevanju se trajno odpravi.
— Snuži te strasti se je osvobodijo proti svoji lastni volji. Prašek Zenento se primeša jedi ali pijači. Primerno za vsako starost in vsak spol. Zenento je zajamčeno neškodljiv. Kdor ima v družini oziroma med znanci osebe, ki so udane pijančevanju, naj naroči takoj 1 prašek za poskušnjo.
ZENENTO se pošlje v pisnu.
Priložiti je znamko za 20 vin. — Dopisuje se v nemščini ali jeziku.
Poudre Zenento Co.
76, Wardour Street, LONDON
255 (England).
Pisma je frankirati z znamko za 25 vin; dopisnice 10 vin.

Odlikovana pekarija in sladničarna
Andrej Fajt
Gorica T. kališče Frana Josipa števil. 2
Podružnica v ul. Municipio št. 2.
Sprejema naročila za vsakovrstno pecivo najfinejše vrste, pecivo za nove maše, go-dove, kolače za birmance, poroke itd. — Vsa naročila izvršuje točno in solidno po želji naročnikov.
Ima na prodaj različno moko, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.
Vse po zmernih cenah.

Srebrna svetinja na svetovni razstavi v Parizu 1. 1900. Srebrna svetinja na dunajski razstavi 1902.
Najbolji škrop
GLANCINE
Fritz Schulz ml.
akc. družba v Eger in na Lipskem,
Glancine daje najlepše perilo.

Tokajec, kralj vseh vin!
Kar je mleko nežnemu otroku, to je odraslim ljudem pristno tokajsko zdravilno vino! Zdravniško priporočeno, postavnim zahtevam odgorajajoče tokajsko vino je zdravilo za mlade in stare in ne bi smelo manjkati v nobeni hiši. Čisto, nepoparjeno tokajsko vino ozdravlja poslabšane nevroze, pomirja kvi, vstvarja apetit in vzbuja v veliki meri veselje do življenja pri mladih in starih. — Prodnice vseh naših vin nalozuje država in ta vina je razglasila visoko kr. ogr. podeljsko ministerstvo kot edina zdravilna vina. Zraven zdravilnih uspehov tudi Tokajec tudi izločen užitek! — Da se omogoči vsakomur uživati ta biser med vsemi vini, smo sestavili skrbno dve kolekciji, kateri razpošiljamo v vse kraje franco zabojne in franco poštno in sive.
Kolekcija št. I.
steklenica 0.5 l petletnega med. - Samorodca (Samorodner)
" 0.5 l osemletnega " " "
" 0.25 l petletnega med. - samotoča (Ausbuch)
" 0.25 l osemletnega " " "
Kolekcija št. II.
pet steklenic 0.7 l petletnega med. - Samorodca (Samorodner)
" " 0.7 l osemletnega " " "
" " 0.5 l petletnega med. - samotoča (Ausbuch)
" " 0.5 l osemletnega " " "
Kron 9' -
brez kakih drugih izdatkov! proti pozoriti ali prodajalcu gotovo zneska.
kron 63-50
brez kakih drugih izdatkov! franco zabojne in franco postaja, plačati tekoni 30 dni od datuma na fakturi.
Akcijska družba tokajskih vinskih producentov
(Gesellschaft Tokajer Weinproduzenten A. G. Vertriebs-Abteilung)
Budimpešta V., Lipót-körút št. 2.
Odlikovana skoraj v vseh državah! Zabvalna in priznalna pisma od visoke in najvišje gospode.
Dobri zastopniki, ki imajo v višjih krogih znanje in tudi dostop v te kroge, si lahko zagotovijo s priporočanjem naših vin lep zaslužek, oziroma tudi stalno plačo!

Proda se takoj
dobro vpeljana gostilna
s koncesijo ali brez
v Gorici v sredini mesta.
Gostilna ima krasne prostore in hleve.
Natančneje se izve v našem upravnistvu.

Novodošlo blago za
nastopno sezono
se vdobi po zmernih cenah
v delavnici in trgovini z gotovimi oblekami
Anton Krušič,
krojaški mojster in trgovec
v Gorici
Tržaška ulica št. 16
(v lastni hiši).
Opozarja se gg. odje-malce, da je došla rav-nekar velika množina raznorstnega blaga ka-kovosti iz avstrijskih in angleških tovaren naj-različnejših
za vsaki stan.

